

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

sættes til alle fremskridtsvenlige kræfter, og disse kræfter forstår, at § 26 er meget lidt egnet i det moderne samfund, vi lever i. Jeg tror, den har i allerhøjeste grad generet netop de private købmænd; når nogle af disse er i den vanskelige situation, hvori de befinder sig i dag, tror jeg egentlig, at en af grundene er denne § 26.

Det ærede medlem beskæftigede sig som sagt nok så meget med disse andre love, også med monopolloven og dens administration, bl. a. også med forretningsudvalget. Nu havde det været betydelig mere interessant, om det ærede medlem havde kunnet påvise, at dette forretningsudvalg var blevet angrebet af det samlede monopolråd for at være gået videre, end dets beføjelser tilsagde; det havde været noget at komme med. Dette, at man nedsætter et forretningsudvalg for at forberede sagerne, er jo en rent praktisk foranstaltning; kun hvis et sådant forretningsudvalg tiltager sig større magt, end det samlede udvalg har henlagt til det, er der noget at påpege, og det er mig bekendt ikke tilfældet; jeg tror tværtimod, at det har fungeret overordentlig tilfredsstillende.

Men lad os endelig nå frem til vareforsyningsloven, som jo er den, der er til drøftelse her i dag. Det ærede medlem hr. Anker Lau gjorde også i dag det synspunkt gældende, at jeg havde malet baggrunden med for sorte farver. Det undrer mig, at det ærede medlem kan bevare det optimistiske syn; det er glædeligt, men jeg tror ikke, det er klogt i den situation, hvori vi befinder os. Vi har lige nu i dag fået vor repræsentant fra handelsministeriet hjem fra de internationale olieforhandlinger. Jeg spurgte, hvordan det lå, og han kom hjem med den oplysning, at de internationale olieselskaber ved forhandlingerne i Paris havde anført, at såfremt den 25 pct.s nedskæring, som man nu er inde i, kan holde, så er det det mest optimistiske skøn, man kan anlægge. Det ærede medlem vil derfor se, at når jeg oprindeligt lagde mig på en 30 pct.s nedskæring for derigennem at have mulighed for en reserve, som man kunne gøre godt med over for erhvervslivet, var dette måske ikke helt forkert. I hvert fald tror jeg, det ville være klogt, hvis det ærede medlem ikke holdt sig til visse specielle

informationer — jeg ved i øvrigt ikke, hvor det ærede medlem har sine informationer fra. Disse informationer, som jeg her nævner, er altså hentet fra internationale forhandlinger mellem administrationsrepræsentanter og repræsentanter for det erhvervsliv, som det ærede medlem ellers taler så meget om, og det erhvervsliv, som netop har med olie at gøre, nemlig de internationale olieselskaber.

Så var det ærede medlem også inde på, at der ikke var sket noget, siden vi sidst havde denne lov til behandling i det høje ting. Det stemmer ikke overens med de erfaringer, jeg selv har gjort; jeg synes, der er sket overordentlig meget, og det har været en brydsom tid. Der er i øvrigt også sket noget på liberaliseringsområdet. Det gik det ærede medlem fuldstændig uden om. Vi er bl. a. kommet et stykke videre med dollarliberaliseringen, og hvis det ærede medlem undersøger, hvad importen har været i år sammenlignet med sidste år, vil han se, at den i år har været stærkt stigende, og deri skulle der ligge, at denne lovgivning ikke har hindret importen, således som også det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fremhævede.

Det var ganske interessant at se, hvordan både venstres og de konservatives ordførere her i dag tog professor Nyboe Andersens dels til indtægt og dels til det modsatte. Jeg forstod, at jeg egentlig skulle tegne professor Nyboe Andersen af den eneste grund, at han er formand for Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Jeg blev, da jeg i sin tid blev udnævnt til minister, anklaget for at have en intim forbindelse med kooperationen, en forbindelse, som jeg ikke vil løbe fra. Når det gælder professor Nyboe Andersen, tror jeg, at han kan stå alene, og var det så ikke rimeligt, at man henvendte sig til ham med ros og dadel i stedet for til mig? Hvad jeg selv siger, står jeg til ansvar for, og det vil jeg gøre til enhver tid.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at hele denne Ruslandsaftale med Fællesforeningen var et propagandanummer for FDB. Det kan dårligt være det modsatte. I øvrigt tror jeg, det ærede medlem har bidraget adskilligt til udøvelsen af denne propaganda ved at gentage — nu igen — hele denne historie. Jeg forstår det ærede